

Istoria Shotokan Karate (Gichin Funakoshi-Fondator)

Gichin FUNAKOSHI
(1868-1957)

Apariția și dezvoltarea karate-ului s-a făcut pe parcursul mai multor secole, în strinsa legătură cu evoluția societății orientale, în slujba careia s-a aflat dintotdeauna. Arta **Karate-Do** este fără îndoială aproape la fel de veche ca și omul, care încă din cele mai vechi timpuri a fost obligat să se lupte fără arme, cu forțele ostile ale naturii, cu fiarele sălbatice și cu dușmanii, dintre semenii săi.

A învățat curînd ca în relația sa cu forțele naturii acomodarea era mai logică decât lupta. Totuși chiar când balanța s-a mai echilibrat, ostilitățile inevitabile cu ceilalți oameni l-au obligat să elaboreze tehnici care-i dădeau posibilitatea de a se apăra și de a-și învinge inamicul.

Pentru a o face, a învățat că trebuie să aibă un trup puternic și sănătos. Astfel tehnicile pe care a început să le dezvolte, (tehnici ce s-au concretizat în cele din urmă în karate-do), constituie o feroce artă a luptei, dar și elemente ale unei importante arte de autoapărare. Este dificil chiar imposibil de a reconstrui istoria exactă a karate-ului. Legende afirmă ca acum două mii de ani, pe teritoriul Indiei s-a format o metoda de luptă, copie fidelă a mișcărilor executate de anumite animale în lupta pentru supraviețuire, metoda care poate fi considerată că a inspirat forma primară a karate-ului. **Calugarul budhist (Daruma - în japoneză)**, considerat a fi cel care a propagat primul conceptul de "Arte Marțiale", structurează ceea ce va deveni o metodă de educație fizică sub numele de "Ekkin Kyo". Scopul său era acela de a conferi discipolilor săi un instrument în conservarea și dezvoltarea tonusului muscular și sănătății, prin exerciții destinate a compensa lungile ore de meditație. Datorită eficacității în luptă, metoda va servi călugărilor de a se apăra împotriva numeroselor agresiuni cărora le cădeau victime în decursul perigrinărilor.

Scopul călugărului Bodhidharma, era să fondeze în China o mănăstire budhistă și să unească diferitele școli Taoiste și de meditație existente la acea vreme în China. Ajuns în provincia Henan din China, el a fondat templul Shaolin-shu (Shorin-ji - în japoneză), recunoscut și astăzi ca probabil cel mai renumit templu budhist din lume mai mult datorită conexiunii sale cu Artele Marțiale decât cu budhism-ul.

Practicarea Artelor Marțiale o găsim și la vechii egipteni, "în localitatea Benni-Hasan s-au descoperit picturi murale ce reprezintă scene de luptă în care cei doi adversari folosesc o tehnică avansată de luptă corporală". Legende mai spun ca Napoleon a observat că undeva în Orientul îndepărtat exista un mic regat al cărui locuitori nu aveau nici o armă. Nu încape nici o îndoială ca se referea la arhipieleagul insulelor Ryu-Kyu actuala prefectură a insulei Okinawa, aceasta se întinde pe o distanță de 800 km între China și Japonia și este considerată de istorici ca fiind locul în care s-a născut și perfecționat pe parcursul mai multor secole, arta luptei cu mâna goală adică "KARATE", începând cu anul 1372, sub denumirea de **Okinawa-te** sau **To-de**, iar arta karate trebuie să fi apărut, să fi evoluat și să fi devenit populară printre locuitorii insulei tocmai din acest motiv: interdicția prin lege de a

purta arme, astfel localnicii au preluat de la chinezi, tehnici din boxul chinezesc și le-au perfecționat prin antrenamente efectuate în secret pentru autoapărare. Ea nu se putea practica legal și deci nu exista nici un dojo (sala de antrenament). Adepții cunoscuți primeau în secret câțiva elevi apropiați în scopul transmiterii acestei arte. " **În anul 1406, Sheo Hosi** formează regatul Ryu Kyu cu capitala la Shiri. Încercând să prevină revoltele, el interzice toate armele confiscându-le pe cele existente"

În anul 1609, Okinawa devine posesiune a clanului de samurai Satsuma din " Kyushu , iar seniorul Shîmatsu, reînnoiește legea interzicerii armelor".

Aceste tehnici și metode de luptă au fost aduse de ambasadorii împăraților chinezi din dinastia Ming (1368 -1661) și au fost reunite ulterior sub denumirea de **Okinawa-Te**, sau **To-de**, denumire care s-a schimbat în Karate-Do în 1936.

Primul nume de maestru menționat în scrieri a fost Călugărul Budist **Takahara Peichin** și maestrul **Kushanku**, acesta din urmă în 1761 a demonstrat și a făcut cunoscut "kata kushanku" (kanku - în japoneză).

Un alt nume a fost **Tode Sakugawa**, primul maestru oficial recunoscut în Okinawa care a adus influențe din nordul Chinei, întemeietorul codului de onoare al samurailor, a fost **Soken "Bushi" Matsumura** (1809-1899) legat de timpul în care acesta a trăit există mai multe versiuni, una dintre ele este că: **"Contrar unor dovezi Soken "Bushi" Matsumura s-a născut în 1797 și a murit în 1889, se presupune că unii oameni au descoperit noi dovezi care să indice faptul că Sokon Matsumura s-a născut în 1809, dar acest lucru nu este posibil deoarece se știe că el a murit la 92 de ani"** fiind inspirat de lucrările filosofului chinez Confucius, la sfârșitul secolului al XVIII și începutul secolului al XIX-lea, **Okinawa-Te** se structurează în trei ramuri adică în 3 școli de bază:

Shuri-Te, **Naha-Te** și **Tomari-Te**, denumite astfel după locul de origine al localităților unde se practicau . **Shuri-te** și **Tomari-te** semănând ca forma și concepție de luptă, sau contopit ca arta marțială și școala luând denumirea de **Shorin-ryu**, iar **Naha-te** s-a transformat în arta marțială cu denumirea **Shorei-Ryu**.

Mari Maeștri ai Karate-ului Tradițional din Okinawa care au influențat școala (stilul) de Shotokan Karate

TAKAHARA PEICHIN (1683-1760)

Călugărul Budist **Takahara Peichin** s-a născut în localitatea Shuri, din Okinawa, informații actuale ale nașterii și respectiv moartea maestrului Takahara Peichin sunt diferite în funcție de sursa (zona) de informare, dar este acceptată în unanimitate ideea că viața maestrului s-a derulat între anii 1683-1760. Fiind un membru al castei superioare din societatea Okinawa, Takahara Peichin a călătorit foarte mult și a beneficiat de educație specială toată viața sa.

Acesta a fost un renumit student la Chatan Yara (1668-1756) unde chiar el personal a fost maestru în lupta cu armele din Okinawa, Takahara Peichin a fost cel care a creat kata ca (Chatan Yara no Kon Sho), (Chatan Yara no Sai Sho), și (Chatan Yara no Sai Dai). Cel mai renumit student al său a fost "TODE" SAKUGAWA.

KUSHANKU

(date personale necunoscute)

Regatul insular al Okinawei avea o mare influență chineză, maestrul **Kushanku** a exercitat o scurtă dar importantă influență asupra vieții marțiale și nu numai, asupra unuia dintre cei mai mari maeștri din acele timpuri, "TODE" SAKUGAWA. Formarea lui prin influența chineză a început prin anul 1756 când tânărul Sakugawa l-a provocat pe Kushanku la o luptă, tânăr fiind dorea să își demonstreze lui însuși ca este mai bun. După această luptă s-a dovedit că Kushanku era net superior tehnic lui Sakugawa, această luptă schimbându-i total viața acesta devenind discipolul lui. Imediat după moartea maestrului Kushanku, Sakugawa a creat kata (Kushanku) pe care l-a denumit așa în onoarea fostului său profesor, astăzi acesta este cel mai lung kata din stilul Shotokan și are denumirea astăzi de (Kanku Dai) adică (Privind spre cer). În ziua de azi există multe versiuni ale acestui kata care se practică acesta fiind cel mai vechi kata practicat.

"TODE" SAKUGAWA

(1733-1815)

"Tode" Sakugawa numele său adevărat fiind **Teruya Chikudon Peichin Kanga**, acesta s-a născut în localitatea Shuri, fiind urmașul familiei Urazoe Uekata Kuan'an având arborele genealogic al familiei Eki Clan. Informații actuale ale nașterii și respectiv moartea maestrului "Tode" Sakugawa sunt diferite în funcție de sursa (zona) de informare, cea mai realistă /acceptată perioada este cea cuprinsă între Martie 1733 - August 1815, oficial fiind născut pe 05 martie 1733, acesta moare pe 17 august 1815.

"Tode" Sakugawa a fost foarte talentat, inteligent și puternic, acesta avansează în rang fiind încă tânăr la curtea regatului Ryukyu. La vârsta când împlinește 30 de ani acesta este trimis în China ca Ryugakusei să-și perfecționeze cunoștințele fizice și intelectuale.

Majoritatea locuitorilor din Okinawa călătoreau în China să învețe Boxul Chinezesc, la Fuzhou. "Tode" Sakugawa a început să studieze artele marțiale de la o vârstă fragedă, primul său maestru fiind **călugărul budist Takahara Peichin care venise din China**, acesta s-a stabilit în satul Akata, într-un final mai târziu îl întâlnește pe maestrul Kushanku acesta fiind un atașat militar din China, pe lângă curtea regală Ryukyu.

Maestrul Kushanku îl învață pe "Tode" Sakugawa Boxul Chinezesc (Kempo) și sistemul de luptă a celor cinci animale, Sakugawa rămâne elevul maestrului Kushanku mai bine de șase ani, pe parcursul acestei perioade de timp cât a stat cu maestrul Kushanku, "Tode" Sakugawa a călătorit mult împreună cu acesta în mai toată China, revenind în Okinawa aproximativ în jurul anului 1762. După moartea maestrului Takahara Peichin acesta se întoarce în localitatea Shuri și deschide un dojo pentru prima dată pentru comunitatea publică locală din Shuri promovând propria sa școală (stil) de luptă. El fiind cunoscut astăzi ca (părinte pentru Karate-ul din Okinawa), fiind cel care a creat **principiul / legile Dojo Kun**, conform mărturiilor sale. "Tode" Sakugawa a lăsat moștenire kata (Kushanku) pe care l-a denumit așa în onoarea fostului său profesor, astăzi acesta este cel mai lung kata din stilul Shotokan și are denumirea astăzi de (Kanku Dai) adică (Privind spre cer) respectiv Kata (Sakugawa No Kon

Sho), urmarindu-se cizelarea tehnici și progresele în studiul Bo, prin acest kata. Aceste Kata sunt folosite astăzi în multe din școlile de Karate din Okinawa și Japonia.

Cei mai marcanți elevi ai săi au fost Okuda, Makabe, Matsumoto și nu ultima dată **Sokon Bushi Matsumura** acesta din urmă va transmite mai departe școala sa de arte marțiale **Sakugawa To-Te**.

SOKEN "BUSHI" MATSUMURA (1792-1887)

Sokon "Bushi" Matsumura s-a născut în Okinawa, informații actuale ale nașterii și respectiv moartea maestrului Matsumura sunt diferite în funcție de sursa (zona) de informare, cea mai realistă /acceptată perioadă este cea cuprinsă între 1797 – 1889, oficial fiind (1792-1887). Acesta s-a născut într-o familie înstărită din societatea Okinawa și a început să studieze artele marțiale sub supravegherea atentă a maestrului "Tode" Sakugawa. Matsumura pe parcursul vieții cât a trăit, a călătorit foarte mult în China unde s-a perfecționat și a studiat la **școala lui Iwah**. Când acesta ajunge mult înaintat în vârstă, o întâlnește pe Chinto, în onoarea ei crează kata-ul cu același nume.

Un alt set de kata, cunoscut pe vremea lui Matsumura ca și kata Chanan, acesta ar fi fost divizat chiar de acesta și a constituit baza pentru seriile Pinan unu și doi. Lui Matsumura i-a fost conferit titlul de "Bushi" din partea suveranului din Okinawa, ca recunoaștere a calităților sale și a împlinirilor în lumea artelor marțiale.

Sokon Matsumura ar fi luptat de multe ori și se spune că a fost neînving. Realizarile sale în lumea artelor marțiale au ajutat numeroase stiluri (Shorin Ryu, Shotokan Ryu și Shito Ryu). Extrapolând, putem spune că toate stilurile moderne de karate care au bazele în Shuri-Te au avut de câștigat de pe urma acestui maestru. Chiar și stilul corean Taekwondo.

Sokon Matsumura a fost "străbunicul" stilului Shorin Ryu. Acesta a fost recrutat în serviciul familiei Sho (familie de descendență regală din Okinawa) și a devenit astfel cel mai important artist marțial și implicit garda regelui din Okinawa.

Într-un anumit moment din cariera sa acesta a plecat în China și s-a dedicat studiului stilului Kenpo (metoda pumnului) la un templu Shaolin, completându-și studiile și cu tehnici de utilizare a armelor. La întoarcerea sa în Okinawa Sokon Matsumura a desăvârșit stilul Shorin Ryu.

Tot el este creditat și cu popularizarea unor kata ca exerciții formale în Shorin Ryu (Naifanchi 1 și 2, Bassai Dai, Seisan, Chinto, Gojushiho, Kusanku și Hakutsuru).

Unul dintre elevii săi a fost Yasutsune Itosu care mai târziu a fost cunoscut ca profesorul lui Gichin Funakoshi, fondatorul stilului Shotokan care a fost recunoscut mai târziu ca (Părinte al Karate-ului Modern). Despre Sokon Matsumura se spune că ar fi creatorul katas-urilor Chinto, Wansu, Passai, și Seisan. Sokon Matsumura a creat Shuri-te cunoscut azi sub numele de Shorin-Ryu.

YASUTSUNE (ANKOH) AZATO (1828-1906)

Maestru de karate din Okinawa, fiul unui *Tonichi*, una dintre cele mai mari două clase sociale ale societății din Okinawa. Maestrul Azato s-a născut în orașul Azato ca și la ceilalți măștrii din istoria artelor marțiale, informații actuale ale nașterii și respectiv moartea maestrului Azato sunt diferite în funcție de sursa (zona) de informare, cea mai realistă /acceptată perioadă este cea cuprinsă între 1828 – 1906.

El a fost de asemenea consilier militar al regelui din Okinawa pe teme militare, în fapt a fost consilierul de bază al regelui (mâna dreaptă a regelui). El a fost de asemenea unul dintre cei mai mari experți de karate de pe insulă. Maestrul Azato a fost de asemenea, un expert în călărie, kendo și tir cu arcul. Mai mult el a fost foarte bine antrenat, expert în mai multe forme de luptă, maestrul Azato își creează propriul său stil de luptă, capătă faimă în diferitele forme de luptă practicate, el fiind unul din cei doi instructori ai **“Fondatorului (Părintelui) Karate-ului Modern”**, maestrului **Gichin Funakoshi**.

Totul pare să indice faptul ca el a avut doar un singur elev, pe Gichin Funakoshi, el a dat o metodologie care să-l ajute la dezvoltarea karate-ului mai exact, care este cunoscută până în prezent.

Predarea Artelor Marțiale a fost lasată în mâinile capabile ale Yasutsune Itosu pentru fiii săi mai mari.

El a fost foarte sever, în metoda de predare, el ar fi insistat pentru studentul sau Funakoshi să repete o dată și din nou aceleași kata, de la el a apărut regula de trei ani pentru un kata.

Azato ținea evidența, un registru foarte complet a tuturor artiștilor marțiali ai insulei, în acesta el ar fi detaliat abilitățile lor și defectele acestora. El obișnuia să spună: "Cunoaște-l pe dușmanul tău: aceasta este cheia secretă a strategiei de luptă".

În timpul vieții sale a fost sfidat (provocat) de **Yorin Kanna** (spadasin), sabia cea mai faimoasă din Okinawa, și chiar dacă maestrul Azato a fost un expert în Jigen-Kenjutsu (arta sabiei), el a înfruntat pe adversarul lui neînarmat. **Kanna** a fost cunoscut nu numai pentru educația sa în artele marțiale și arta sabiei, dar și pentru că avea o putere fizică enormă. El nu avea nici curajul, nici spiritul de luptă a maestrului Azato. El la atacat pe maestrul Azato o dată și din nou, și de fiecare dată maestrul Azato îl arunca (îl proiecta), aproape fără efort. Maestrul Azato la depozitat de sabie evitând printr-o exchivă traiectoria sabiei sale și la imobilizat pe Kanna.

YASUTSUNE (ANKOH) ITOSU (1830-1915)

Yasutsune (Ankoh) Itosu este considerat de mulți tatăl a karate-ului modern, cu toate că acest titlu este, de asemenea, de multe ori dat lui Gichin Funakoshi, deoarece a răspândit karate-ul în toată Japonia.

Yasutsune (Ankoh) Itosu s-a născut în 1831 și a murit în 1915. Itosu era mic de statură, timid, introvertit și ca un copil. El a fost crescut într-o casă strictă de keimochi (o familie de pozitie), și a fost educat în cele clasice chineze și caligrafie. Itosu a început să practice **tode (karate)** de studiu în conformitate cu Nagahama Chikudon Peichin. Studiul său de artă l-au condus la Sokon Matsumura. O parte din formarea lui Itosu a fost practica îndelungată la makiwara. El a legat o dată sandale de piele pe un perete de piatră într-un efort de a construi o mai bună makiwara. După mai multe lovituri, sandale de piele au căzut de pe perete. După schimbarea de mai multe ori a sandalelor, Itosu a distrus peretele.

Itosu a servit ca secretar la ultimul rege al Insulelor Ryukyu până când Japonia abolit monarhia în Okinawa, temelia de bază a societății din Okinawa, în 1879. În secolul al XX-lea, în anul 1901 Itosu este prima persoană care introduce (To-De) în circuitul școlar din Okinawa. Această realizare a fost un pas important în viitoarea dezvoltare și popularizare a artelor marțiale, aceasta însemnând scoaterea din umbra necunoscutului a (To-De) și mediatizarea sa publică. Odată ce această disciplină a fost implementată ca materie de studiu, s-a creat un coluar accesibil omului de rând la diverse arte marțiale, un fapt pozitiv pentru toate artele marțiale.

În 1905, Itosu a fost un profesor pentru o durată de timp la Prima Școală Prefecturală pentru cei mari, școla (Okinawa lui Junior). În această școală, a dezvoltat metoda sistematică de predare a tehnicilor de karate, care sunt încă se mai practică și astăzi. El a creat și a introdus primele forme de Pinan kata (Heian, în japoneză), ca măsură de învățare pentru elevi, pentru că el a simțit că aceste forme de kata (kata, în japoneză, Hyung în coreeană) au fost mult prea grele pentru elevi ca să le învețe. De numele lui Itosu este, este legat și de crearea kata-ului Naihanchi (tekki în Japonia), acesta îl desparte în 3 forme de kata (forme moderne) Naihanchi Shodan, Nidan Naihanchi, și Sandan Naihanchi. Itosu și-a dat seama că kata Naihanchin era un kata mult prea complicat pentru începători. Fiind un formator modern el a creat cele 5 forme de kata Pinan care se trag din alte 2 mari forme de kata: Kusanku și Chiang Nan, ulterior au fost adăugate mai multe tehnici singulare. Tot de numele lui este legat și împărțirea kata-urilor Kusanku și Bassai în Sho și Dai.

În 1908, Itosu a scris și a influențat cele "zece principii (Tode Jukun) de Karate", ajungând dincolo de Okinawa, în Japonia. Stilul karate-ului Itosu a ajuns să fie cunoscut sub numele de Itosu-ryu în semn de recunoaștere a talentului, măiestriei, și rolul acestuia de profesor pentru mulți.

În timp ce Itosu nu a inventat el însuși karate, el a codificat kata (forme), a învățat de la maestrul său, Matsumura, și a învățat mulți maștri de karate. Elevii Itosu a inclus Choyu Motobu (1857-1927), Choki Motobu (1870-1944), Kentsu Yabu (1866-1937), Chomo Hanashiro (1869-1945), Gichin Funakoshi (1868-1957), Moden Yabiku (1880-1941), Kanken Toyama (1888-1966), Chotoku Kyan (1870-1945), Shinpan Shiroma (Gusukuma) (1890-1954), Anbun Tokuda (1886-1945), Kenwa Mabuni (1887-1952), și Choshin Chibana (1885 - 1969).

În octombrie 1908, Itosu a scris o scrisoare, "zece principii (Tode Jukun) de Karate", pentru a atrage atenția Ministerului Educației și Ministerul de Război, în Japonia.

*O traducere de scrisori care prevede: **cele Zece Principii de Karate!***

Karate nu se dezvoltă de la budism sau confucianism. În trecut, școala Shorin-ryu și școala Shorei-ryu a fost adus în Okinawa din China. Ambele din aceste școli au puncte forte, pe care le voi menționa acum înainte, există prea multe modificări:

1. Karate nu este practicat numai pentru beneficiul propriu, acesta poate fi folosit pentru a proteja familia sau pe maestru. Acesta nu este destinat a fi folosit împotriva unui agresor singur, ci ca o modalitate de a evita o luptă în cazul în care este confruntat cu un personaj negativ sau bandit.

2. Scopul celor ce practică karate este de a face mușchii și oasele tare ca piatra și de a folosi mâinile și picioarele ca sulite. În cazul în care copii au început în școala primară studiul **Tang Te** (înseamnă "Te Tang", "Artă Chinezească" sau "Mână Chineză") vor obține calități deosebite pentru serviciul militar. Amintiți-vă cuvintele atribuite de Ducele de Wellington, după ce la învins pe Napoleon: ". Bătălia de la Waterloo a fost câștigată pe terenul de joc de la Eton"

3. Karate-ul nu poate fi învățat repede. Ca un taur în mișcare lentă, se deplasează în cele din urmă o mie de mile. În cazul în care unul dintre elevi se antrenează cu sârguință în fiecare zi, abia în trei sau patru ani va reuși să înțeleagă disciplina de karate. Cei care se antrenează în acest mod vor descoperi karate-ul.

4. În karate, este foarte important întărirea mâinilor și picioarelor, deci trebuie să fie bine instruiți cu privire la makiwara. În scopul de a face acest lucru, relaxează umerii, deschide plămâni, țintește cu toată puterea ta, fixează bine în podea cu picioarele, și se coboară toată energia în partea inferioară a abdomenului. Acest exercițiu trebuie practicat zi de zi câte 100-200 de lovituri pe zi, alternativ la fiecare braț.

5. Atunci când pui în practică exercițiile **Tang Te**, asigurați-vă că veți menține spatele drept, umerii relaxați, fixarea sa fie bine în podea cu picioarele, și se coboară toată energia în partea inferioară a abdomenului.

6. Practică în fiecare din tehnicile de karate în mod repetat, a căror utilizare sa transmis din trecut din gură în gură. Aflați explicațiile bune, și să se decidă când și în ce mod, trebuie să le aplice atunci când este nevoie. Introduceți, contra, eliberarea este regula de eliberare mâini (**torite**).

7. Tu trebuie să decizi dacă faci karate pentru sănătatea ta sau din datorie.

8. Când te antrenezi, fă acest lucru ca pe câmpul de luptă. Ochii tăi ar trebui să urmărească fenomenul de orbire, umeri relaxați, și întărește-ți organismul. Trebuie să antrenezi mereu cu spirit și intensitate maximă, și în acest fel vei fi pregătit tot timpul în mod natural.

9. Nu trebuie să ne supraantrenăm, acest lucru va duce la pierderea de energie în partea inferioară a abdomenului și va fi dăunătoare pentru corpul tău. Fața ta și ochii se vor înroși de la supraefort. Antrenează-te cu înțelepciune.

10. În trecut, maștri de karate s-au bucurat de viață lungă. Karate ajută în dezvoltarea oaselor și a mușchilor. Aceasta ajută la digestie, precum și circulația. Dacă introducem karate-ul în școlile elementare, atunci vom crea mulți bărbați (atleți) fiecare capabil de a învinge zece atacatori. Eu în continuare cred că acest lucru poate fi făcut de către toți elevii care practică karate la "Colegiul din Okinawa". În acest fel, după absolvire, ei pot preda la școlile elementare unde au fost repartizați. Eu cred că acest lucru va fi un mare beneficiu pentru națiunea noastră și ca educație și ca pregătire militară. Speranța mea este că se va lua în considerare (serios) sugestia mea.

Anko Itosu, octombrie 1908

Această scrisoare a avut o mare influență în răspândirea karate-ului.

Note explicative!

"Te Tang"- Înseamnă "Artă Chinezească" sau " Mână Chineză "

"Makiwara"- se referă echipamentul unde se execută lovituri puternice, care te ajută la formarea ta ca practicant în karate.

Mențiune! În ziua de azi se apreciază tot mai mult că adevăratele resurse folosite de maestrul Itosu pentru crearea katas-urilor Pinan și Heian au fost niste forme (exerciții) mult mai vechi numite comun (**kata originare**).

Maestrul Itosu a fost una din personalitățile de renume, legendar în Okinawa.

GICHIN FUNAKOSHI
(1868-1957)

Maestrul Gichin Funakoshi, acesta s-a născut în 10 noiembrie 1868 în localitatea Shuri, din Okinawa respectiv districtul Yamakawa-cho, **Gichin Funakoshi** a murit în Tokio pe 26 aprilie 1957. În actele oficiale se menționează data nașterii ca 1870, dar documentele se pare că au fost falsificate în ideea acceptării sale la școala medicală, (discipol al marilor maeștri **Itosu Yasutsune** și **Anko Azato** practicanți de Shorin Ryu) acesta era învățător de profesie și era considerat în Okinawa cel mai tânăr și cel mai priceput maestru de Karate al locului. În 1902, Maestrul Gichin Funakoshi și studenții săi, prezintă prima demonstrație oficială publică de karate pentru Shintaro Ozawa, care era comisionar de școli pentru Prefectura Kagoshima, Japonia. Ozawa a fost profund impresionat de tânără arta marțială, convingându-l pe Funakoshi să introducă Karate ca formă oficială de studiu în școli ca o formă de bază, aceasta urmând a fi studiată în mod oficial în cadrul orelor de educație fizică. Această acțiune nu ia încântat deloc pe profesorii mai vechi din Okinawa. Urmează o perioadă în care se urmărește popularizarea disciplinei de Karate în Okinawa din 1906 până în 1913 când se organizează demonstrații publice conduse de Maestrul Gichin Funakoshi și studenții săi echipa formată din 25 de bărbați. Maestrul Gichin Funakoshi este invitat de către autoritățile Prefecturii Okinawa pentru a face o demonstrație la Butokuden (centru oficial pentru toate artele marțiale din Japonia) organizat de Ministerul Japonez al Educației, în anul 1916 în Kyoto, ca mai apoi în 1917 în toată Japonia, dar aceasta nu a avut succesul scontat. Bineînțeles să nu uităm că în acea perioadă în Tokyo se știa foarte puțin despre Karate, acest maestru care a revoluționat Karate-ul a fost Gichin Funakoshi, părintele karate-ului modern și fondatorul stilului Shotokan. Oricum pe 06 martie 1921 prințul moștenitor Hirohito a vizitat Okinawa în drumul său spre Europa, și a asistat la o demonstrație de Karate în Sala Mare de la castelul SHURI.

În luna iunie a anului 1922, la invitația maestrului Jigoro Kano (fondatorul Judo-ului) prezintă arta sa "Ryu Kyu Karate Jitsu" în cadrul unei manifestări sportive desfășurate la Institutul Kokodan din Tokyo . Demonstrația a fost organizată de Ministerul Educației din Japonia, fiind denumită "Dai Ikkai Tauku Tenrakai" (reuniunea demonstrativă a sporturilor). Primind foarte multe invitații pe care le-a onorat, a pornit cursuri de pregătire în diverse facultăți din marile orașe. Dupa acea demonstrație Funakoshi este convins să rămână în Japonia, pentru a

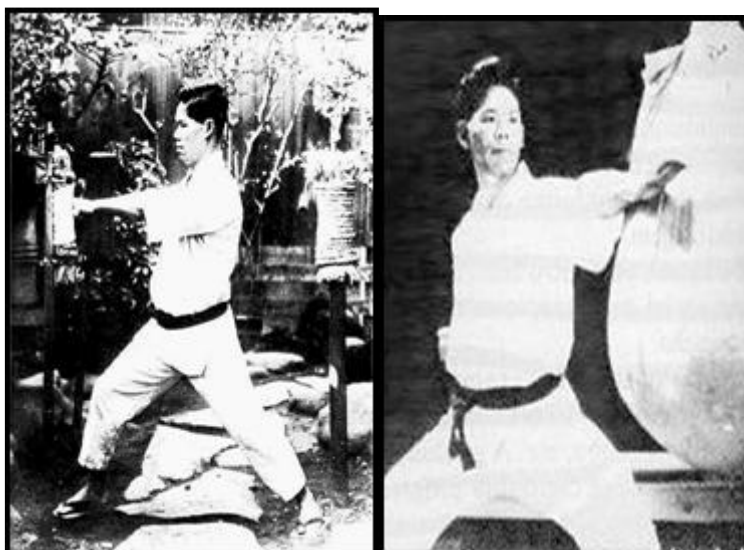

preda Karate. Doi dintre cei mai populari maeștri ai acelor vremuri au fost pictați de celebrul pictor japonez **Hoan Kusugi**, care mai târziu a pictat emblema tigrului din SHOTOKAN. Rezultatul a fost că la 53 de ani, maestrul Gichin Funakoshi a emigrat ca să predea Karate în toată Japonia. În anul 1925 maestrul Funakoshi a început să câștige în popularitate în randul studenților dezvoltând prin ei cluburile de la multiple Universități din raza orașului Tokyo. Funakoshi a introdus treptat karate-ul în câteva universități locale, mai întâi la Keio, apoi la Chuo, Tokyo, și Waseda urmate de altele. În anul 1929 profesorii și studenții de la Universitatea *Keio University's Karate Research Group* au insistat pe lângă tânărul Funakoshi ca să schimbe ideograma *kanji* care semnifica "mîna chineză" în ideograma *karate*, care semnifica "mînă goală" deoarece în Japonia, karate se scria cu cele doua tipuri de ideograme.

Această schimbare, a generat protestele mai multor maeștri din Okinawa, dar până la urmă au acceptat traducerea de astăzi. Maestrul Funakoshi coordonează în cartea sa, o serie de articole publicate în ziare până la apariția cărții sale, " Karate-do Kyohan". Original, simbolul Kara însemnând "*Tang*", referindu-se la Dinastia Tang din China și influențele ei, tânărul Funakoshi a definit karate ca fiind "arta mâinii goale", sensul de gol evoluând în timp, spre conceptul filosofic de "vid", din budhism-ul Zen. După cel de-al doilea război mondial, Ministerul Educației din Japonia acceptă karate-ul ca mijloc de educație fizică și este introdus în toate nivelele Învățământului. Ajutat de **maestrul fondator al judo-ului, Jigoro Kano** , Funakoshi înființează numeroase cluburi universitare peste 30 la număr, la cererea studenților în universitățile Keio, Waseda, Hosei, Shoka, Takushoku, Academia Navală , Universitatea Imperială din Tokyo, și la Colegiul de Medicină Nihon pentru fete și la alte școli de pe raza orașului Tokyo astfel a reușit să o facă cunoscută lumii această artă marțială "Karate" ulterior" Karate Shotokan "și să o alature ca și importanță Judo-ului și Ju-Jitsu-lui. Maestrul Funakoshi este cel care a realizat pentru prima dată un echipament de karate inspirat dupa modelul uniformelor folosite de judoka, totodată acesta a sistematizat Kata de la ușor la greu de la simplu la complex conform cu principiile sale de mare pedagog, el fiind de profesie învățător, în timpul acestor demonstrații găsește un aliat în persoana lui Hironori Otsuka care practică Jujitsu-Kempo. Atât arta lui Funakoshi cât și cea a lui Otsuka, erau puternic influențate de către Shaolin-Kempo (box-ul chinezesc de la templul Shaolin).

Acești doi maeștri au fost urmați în timp de către alți maeștri de prestigiu care au creat diverse stiluri ce se pot grupa în patru direcții principale: Shotokan-Ryu, Wado-Ryu, Goju-Ryu și Shito-Ryu. Acestor patru stiluri principale îi se mai pot adăuga și cele ale școlilor: Shitokai, Kyokushinkai, Sankukai, etc. Fiind profesor la facultatea Budokan, din Tokyo în 1936 a deschis prima sală de karate schimbând denumirea din **TO DE** în **KARATE-DO** unde au început cursurile de instructori. Acest Dojo a primit ulterior numele de **SHOTOKAN**. Pe parcursul anilor s-au dezvoltat și alte stiluri și astfel originalul stil de karate a devenit SHOTOKAN ceea ce în traducere liberă înseamnă casa lui SHOTO. Acest "SHOTOKAN" fiind pseudonimul poetic al maestrului SHOTOKAN poate fi interpretat și ca "școala bradului și a valului" verdele etern al bradului simbolizează veșnica tinerețe a concepțiilor și perpetua lor înnoire și prin val munca continuă care trebuie depusă pentru a ți le putea însuși, asemenea valurilor ce lovesc neîncetat țărmul. Gichin Funakoshi la începuturi, a predat doar 16 forme de kata: Kankudai, Kankusho, 5 kata Heian (cunoscute în Okinawa ca Pinan kata), 3 kata Tekki (cunoscute în Okinawa ca Naihanchi), Wanshu, (mai târziu se transformă în Empi), Chinto, (mai târziu se transformă în Gankaku), Patsai, (Bassai cel de astăzi), Jitte, Jion, și Seisan (sau Empi), considerând că 16 forme de kata sunt suficiente pentru studiul unei vieți.

Pe parcursul vieții sale maestrul Gichin Funakoshi stabilește 3 segmente principale ale studiului în karate, 1- Technica de bază, 2-Kata, si 3-Întărirea caracterul individual.

YOSHITAKA FUNAKOSHI (1906-1945)

Yoshitaka Funakoshi-Anul 1906 fiul maestrului Gichin Funakoshi, Yoshitaka Funakoshi care era un mare maestru de shotokan karate, a condus și îmbunătățit stilul Shotokan între anii 1935-1945 acesta introducând pozițiile lungi pentru, întărirea musculaturii picioarelor special prin antrenamentele de Kihon și Kata, totodată a m-ai introdus loviturile de picior Yoko Geri (lovitură cu piciorul în lateral), Mawashi Geri (lovitura circulară cu piciorul), Ura Mawashi Geri (lovitură inversă circulară cu piciorul), Ushiro Geri (lovitura cu piciorul în spate). Până la acel moment se folosea doar Mae Geri, Yoko Geri în lateral, exista lovitură circulară Mikatsuki Geri și Ushiro Geri nu era executat prin întorcere/răsucire. Totodată s-au dezvoltat pozițiile de luptă și s-au diversificat din Fudo Dachi formându-se Zenkutsu Dachi, Kokutsu Dachi și Kiba Dachi acestea erau lucrate progresiv mai larg și mai stabil, pentru a dezvolta un procedeu tehnic de luptă puternic, ajungând la deplasări acestea erau efectuate din poziția Fudo Dachi, aceste poziții erau în general forte înalte. Și nu ultima dată a introdus exercițiile de luptă jiyu ippon kumite și jiyu kumite care m-ai târziu au fost pilonii de bază ai dezvoltării competiției de karate.

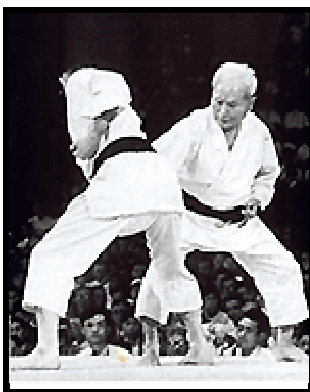
Anii 1940-1945, karate-ul practicat avea un caracter declarat, strict marțial în acele vremuri punându-se bazele pentru **BUDO KARATE**. Atunci au fost create primele 3 Taikyoku Kata și Ten no Kata.

Anul 1940, karate-ul și dezvoltarea acestuia a fost marcată de al doilea razboi mondial și numeroși instructori de Karate au fost înrolați în armata imperială și au fost trimiși pe front să lupte. Ca un refuz la adresa războiului maestrul Gichin Funakoshi se retrage, munca lui fiind preluată de fiul lui, Sensei Yoshitaka Funakoshi împreună cu Sensei Obata și Sensei Hironishi, aceștia au continuat antrenamentele de SHOTOKAN karate, formând ceea ce japonezi au numit-o "SPECIAL FORCES" evident era vorba de soldații care trebuiau să lupte în spatele linilor inamice, aceștia nu aveau arme deci trebuiau să facă față situațiilor de război.

Anul 1945 razboiul s-a terminat, sala unde se practica Karate cu denumirea de SHOTOKAN dojo, a fost distrusă în bombardamente de americani în luna martie 1945.

Numeroși instructori de karate au murit pe front, iar cei care au reușit să se întoarcă au găsit un karate foarte complex, de la direcția simplă trasată de maestrul Gichin Funakoshi adică la arta marțială de BUDO KARATE, care a fost un mare pas valoric care sau datorat în special vremurilor de razboi. ***Yoshitaka Funakoshi este grav***

bolnav de tuberculoză, nu mai rezistă șocului de a vedea sala de Karate, distrusă în bombardamente de americani și moare în 1945.

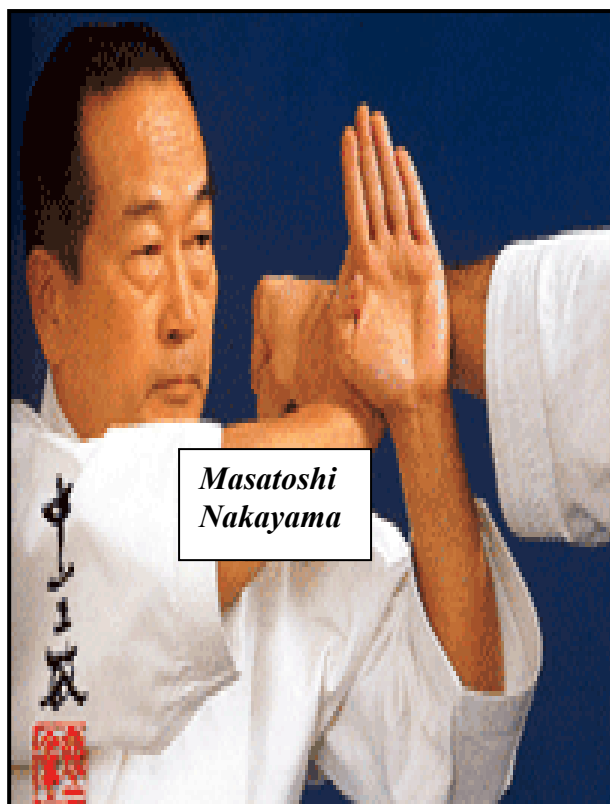
Antrenamentele sunt conduse de Sensei Hironishi, și maestrul Gichin Funakoshi supervizează desfășurarea antrenamentelor, Shotokan Dojo fiind bombardat și distrus din temelii, predarea Karate-ului continuă în universități precum: Waseda-Sensei Hironishi, Keio-Gichin Funakoshi și Shigeru Egami, Takushoku-Masatoshi Nakayama și Hidetaka Nishiyama, Academia Militară din Shuji-asistent instructor Sensei Kase.

Anul 1948 maestrul Gichin Funakoshi, avea 81 de ani și înființează Asociația Japoneză de Karate “J.K.A.”, având ca obiectiv principal: răspandirea Karate-ului în lume, recunoscută de Guvernul Japoniei în anul 1949. Dar între anii 1948-1949 se marchează o scindare în modul de gândire și abordare a karate-ului în Japonia.

Mișcarea Karate-ului BUDO KARATE este vehement aparată de Asociația Shitokai, care este condusă de sensei Shigeru Egami iar Karate-ul Competițional este aparat și promovat de Sensei Masatoshi Nakayama și Sensei Hidetaka Nishiyama.

Anul 1953, maestrul Gichin Funakoshi trimite o parte din cei mai buni instructori ai sai: ***Masatoshi Nakayama, Hidetaka Nishiyama, Tsutomu Oshima și Teruyuki Okazaki*** în Europa și în Statele Unite U.S.A.

*Masatoshi
Nakayama*

*Hidetaka
Nishiyama*

Tsutomu Oshima

*Teruyuki
Okazaki*

Anul 1954 în Franța se fondează Federația de Karate și Box liber, prima de acest fel în Europa.

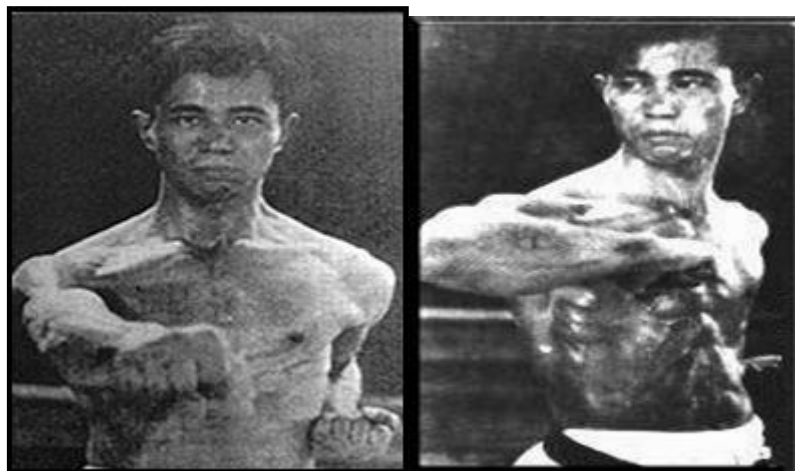
Anul 1955, Maestrul Gichin Funakoshi supervizează cu îngrijorare această dispută între **Karate-ul BUDO KARATE** și **Karate-ul Competițional**, reușește până la urmă să strângă randurile și să îi adune pe toți instructorii de Karate în anul 1955.

Japan Karate Association (JKA)

Anul 1957, conflictul izbucnește din nou după moartea maestrului Gichin Funakoshi la data de 26 aprilie 1957, iar conducerea “J.K.A.”, îi revine lui Masatoshi Nakayama, alături de Hidetaka Nishiyama și Tsutomu Oshima care împreună cu alți instructori de Karate implicați ca și ei în dezvoltarea Karate-ului Competițional iau decizia transformării acestuia pe lângă linia sa de artă marțială și într-o formă de **întrecere sportivă competițională**, revigorând “J.K.A.”

Cealaltă parte care promova vechiul Karate care, era axată pe **BUDO KARATE**, conduși de Sensei Shigeru Egami “1912-1981” au urmat vechea linie de Karate Shotokan și au rămas în vechea sală “SHOTOKAN” reconstruită după bombardamente, fondând astfel școala Shotokai-ryu, **care refuză ideea de competiție sportivă**.

Cei mai tineri instructori de Karate au urmat linia “JKA.”, care a crescut mult în popularitate prin ideea de expansiune a **Karate-ului Competițional**, promovat de “JKA.”, aceasta fiind întărită de elaborarea regulamentelor de competiție și inițierea concursurilor la nivel național și internațional și publicarea cărților **“DYNAMIC KARATE”** scrisă de Masatoshi Nakayama și **“EMPTY HAND”** scrisă de Hidetaka Nishiyama. Între anii 1965-1989 perioada este dominată de dezvoltarea **Karate-ului Competițional** în detrimentul karateului **“BUDO KARATE”**.

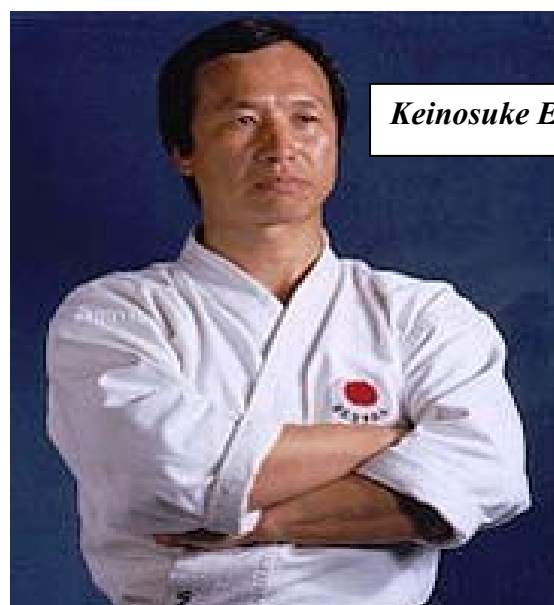
De la anii 1965 încoace putem vorbi de două direcții principale linia japoneză și al ramificațiilor “JKA”, respectiv karate-ul modern al zilelor noastre ” *WUKO & WKF*”, *maestri importanți ai școli de karate shotokan sunt:*

Taiji Kase

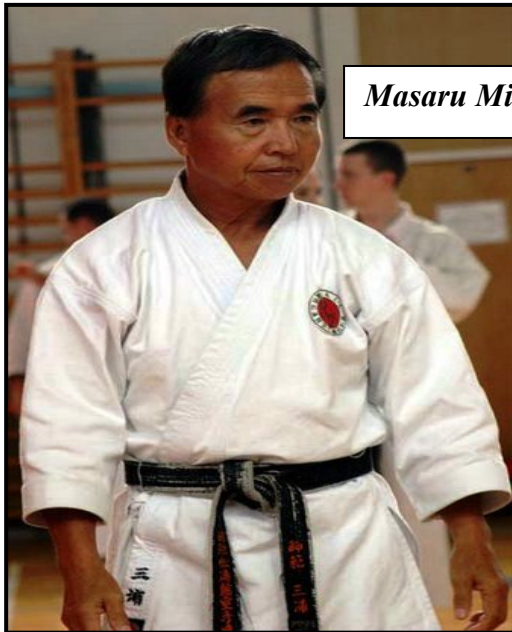
Hirokazu Kanazawa

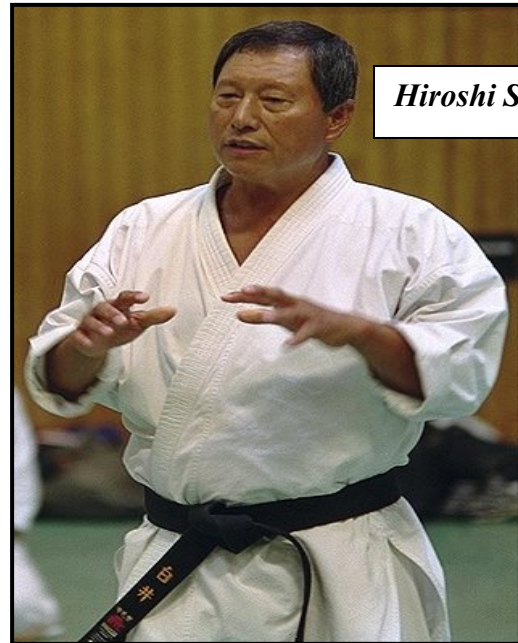
Keinosuke Enoda

Tetsuhiko Asai

Masaru Miura

Hiroshi Shirai

Hideo Ochi

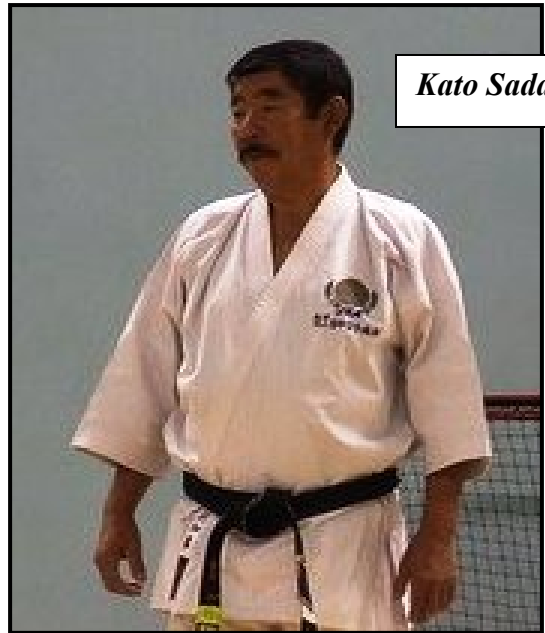
Masahiko Tanaka

Masao Kawazoe

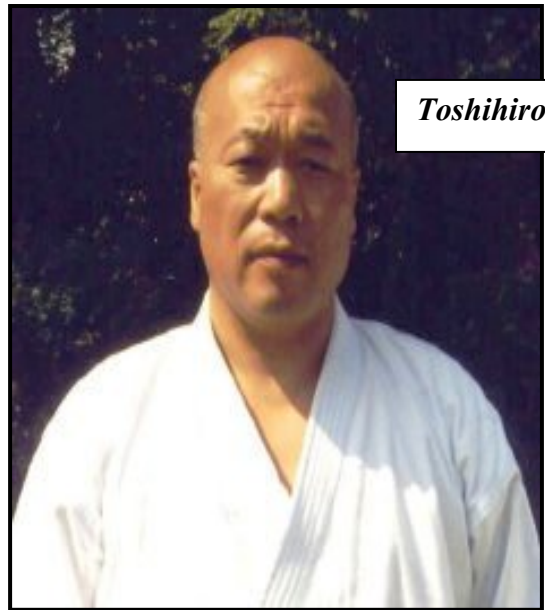
Yoshiharu Osaka

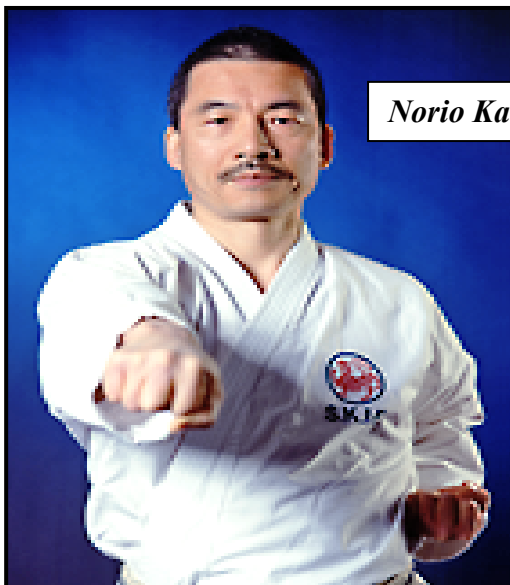
Kato Sadashige

Koichi Sugimura

Toshihiro Mori

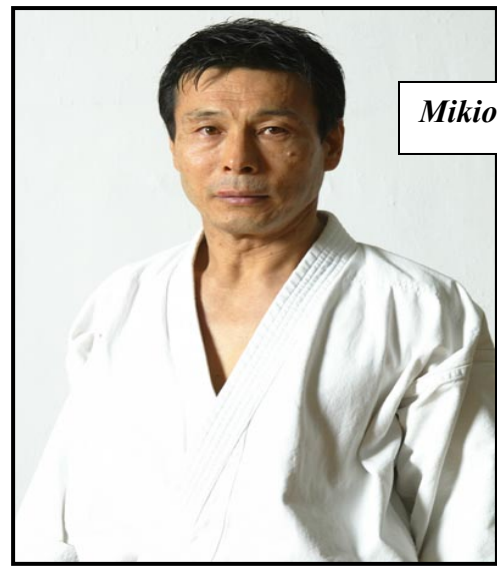
Norio Kawazoe

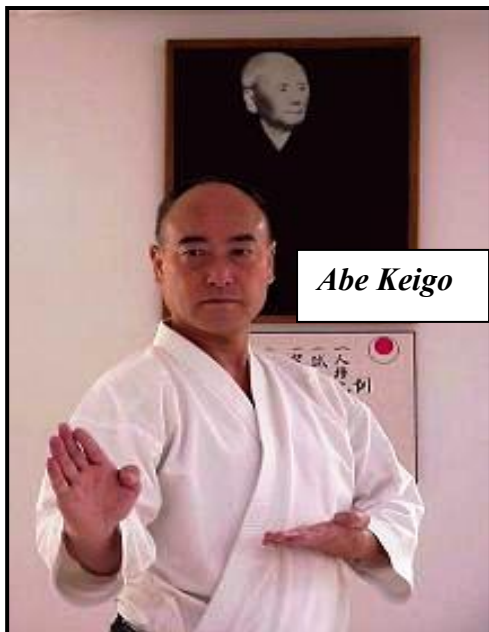
Kazuhiro Sawada

Norihiko Iida

Mikio Yahara

Abe Keigo

Kenneth Funakoshi

Hitoschi Kasuya

Tetsuo Otake